

Ἄλλη γνώμη εἶναι τοῦ Κρομέρε, τῷ Ἱστορικῷ τῶν Δεχῶν ἐν τῷ βιβ. 12, ὁ ὁποῖος γράφει, ὅτι αὐτὸ τὸ ἔθνος πρῶτον μετακίσθη ἀπὸ τὰ χόματα τῶν Ῥωμάνων εἰς τὴν Δακίαν, τὴν Ἐπαρχίαν τῷ Τραϊανῷ, εἰς τὸν καιρὸν τῆς κατατροπώσεως τῷ Δειβάλει, τῷ Βασίλειος τῆς Δακίας, καὶ τῆς κυριεύσεως ὅλης τῆς Δακίας. Προσθέτει δὲ ὁ αὐτὸς Ἱστορικὸς καὶ τῆτο, ὅτι ἐπὶ Γαλιένου καὶ Ἀβριλλίου, Κεσάρων τῶν Ῥωμάνων, ἡ Ἐπικράτεια τῆς Δακίας ἠχμαλωτίσθη καὶ ἐκυριεύθη ὑπὸ εἰσβολῆς Βαρβάρων ἔθνῶν. Τελευταῖον ἐπὶ τῷ Κεσάρῳ Γρατζιάνου, οἱ Γότθοι ἐκυριεύσαν αὐτὴν τὴν Δακίαν. Τοιοῦτοτρόπως ἐκ τέτων τῶν ἀποδείξεων ἡμπορεῖ τὸ Βλαχικὸν ἔθνος νὰ ἔλαβε τὴν ὑπάρχικίντη ἀρχὴν ἀπὸ τὴν μῆξιν τῶν Ῥωμάνων, Γότθων τε καὶ λοιπῶν Ἰθαγενῶν, ὅπῃ ἔμειναν εἰς τὴν Δακίαν, μάλιστὰ δὲ τῶν Πειζινέγων, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῷ Δετζίου (βιβ. 6. κεφ. 5. σελ. 445), καὶ κατὰ τὴν περιγραφὴν τῶν Ἀζωφικῶν συμβάντων σελ. 51. Ἐπειδὴ οἱ Γοτθο-Σλάβοι καὶ οἱ Πειζινέγοι ὑπανδρεύοντο εἰς τὴν Ῥωμάνου, καὶ οἱ Ῥωμάνοι εἰς τὴν Γότθου ὅθεν ἐκ τέτων τῶν δύο διαλέκτων τῆς τε Ῥωμαϊκῆς καὶ Σλαβωνικῆς συνετέθη σχεδὸν ὅλη ἡ Βλαχικὴ γλῶσσα: τὰ ὁποῖον οἱ εἰδήμονες τέτων τῶν γλωσσῶν εὐκόλα ἡμπορεῖν νὰ τὸ ἴδωσι. Τῆτο δὲ μοὶ ἔδωκεν ἀφορμὴν,